

PRESUDA SUDA (četvrto vijeće)

21. prosinca 2016.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Sloboda poslovnog nastana – Porezno zakonodavstvo u području potkapitalizacije društava kćeri – Uključivanje u oporezivu dobit društva zajmodavca kamata na zajam koje je platio nerezidentno društvo kći zajmoprimac – Izuzimanje kamata koje je uplatilo rezidentno društvo kći zajmoprimac – Uravnotežena raspodjela ovlasti za oporezivanje među državama članicama – Nužnost sprežavanja opasnosti od izbjegavanja plaćanja poreza”

U predmetu C-593/14,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Vestre Landsret (Žalbeni sud Zapadne regije, Danska), odlukom od 16. prosinca 2014., koju je Sud zaprimio 19. prosinca 2014., u postupku

Masco Denmark ApS,

Damixa ApS

protiv

Skatteministeriet,

SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: T. von Danwitz, predsjednik vijeća, E. Juhász, C. Vajda (izvjestitelj), K. Jürimäe i C. Lycourgos, suci,

nezavisna odvjetnica: J. Kokott,

tajnik: V. Tourrès, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 3. ožujka 2016.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Masco Denmark ApS i Damixa ApS, J. Krogsøe, *advokat*,
- za dansku vladu, C. Thorning, u svojstvu agenta, uz asistenciju S. Horsbøl Jensen, *advokat*,
- za Europsku komisiju, M. Clausen i W. Roels, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisne odvjetnice na raspravi održanoj 12. svibnja 2016.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 49. i 54. UFEU-a.
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društava Masco Denmark ApS i Damixa ApS, s

jedne strane, i Skatteministerieta (Ministarstvo financija, Danska), s druge strane, povodom odluke nacionalne porezne uprave da u oporezivu dobit društva majke zajmodavca sa sjedištem u Danskoj ukljuži kamate koje mu je platilo društvo kži zajmoprimac sa sjedištem u Njemačkoj koje se nisu mogle odbiti od oporezive dobiti tog društva kžeri na temelju njemačkog zakonodavstva koje se odnosi na potkapitalizaciju.

Pravni okvir

Dansko pravo

3 Prema članku 4. točki (e) Lovi om Indkomst- og Formueskat til Staten (Zakon o porezu na prihod koji država ostvaruje), kamate koje danski poduzetnik primi moraju biti uključene u njegovu oporezivu dobit.

4 Primjenom članka 6. točke (e) navedenog zakona, danska društva koriste se općim pravom na odbitak troška kamata.

5 Pravo koje trgovačka društva imaju na odbitak kamatnih rashoda ograničeno je, međutim, u slučaju potkapitalizacije prema članku 11. Lovi om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Zakon o porezu na trgovačka društva, u daljnjem tekstu: SEL). Stavak 1. tog članka 11., u verziji primjenjivoj na razdoblje u glavnom postupku, predviđa:

„Ako društvo ili grupa:

1) potpada pod odredbe članka 1. stavka 1. točka 1. do 2.a, 2.d do 2.g i 3.a do 5.b [odnosno je porezni rezident u Danskoj];

2) ima dug prema pravnoj osobi obuhvaćenoj odredbama članka 2. prvog podstavka [lovi om påligningen af indkomstskat til staten ou ligningsloven (Zakon o osnovici za doprinose)] [odnosno dug prema povezanim društvima ili društvima iz iste grupe, u daljnjem tekstu: kontrolirani dug];

3) i da je na kraju poreznog razdoblja iznos zajmova i dugova navedenog društva ili grupacije (dugovi) četiri puta veći od vlastitog kapitala;

kamate i tečajne razlike za višak kontroliranog duga ne mogu se odbiti. [...] Zajmovi ugovoreni s trećim osobama za koje izravno ili neizravno jamče članovi društva koji ih kontroliraju ili društva iz iste grupe smatraju se kontroliranim dugovima. Pravo na odbitak ponovno se uspostavlja ako društvo ili grupacija dokaže da se istovjetni financijski uvjeti mogu ostvariti i između neovisnih stranaka. Pravo na odbitak gubi se samo ako iznos kontroliranog duga prelazi 10 milijuna [danskih kruna (DKK) (oko 1 344 528 eura)]. Isto tako, pravo na odbitak gubi se samo za onaj udio u kontroliranom dugu koji se može pretvoriti u vlastiti kapital kako bi na kraju poreznog razdoblja odnos između iznosa duga i vlastitog kapitala bio 4 naprema 1.”

6 Pravila o potkapitalizaciji uvedena su Zakonom br. 432 od 26. lipnja 1998. i primjenjivala su se samo ako vjerovnik nije bio porezni rezident u Danskoj. Zakon br. 221 od 31. ožujka 2004. (u daljnjem tekstu: Zakon o izmjenama SEL-a) izmijenio je, međutim, odredbe članka 11. SEL-a na način da se taj propis sada također primjenjuje kada i dužnik i vjerovnik imaju porezno sjedište u Danskoj.

7 Tom je prigodom unesen članak 11. stavak 6. SEL-a koji glasi kako slijedi:

„Primljene kamate i dobit od tečajne razlike ne uzimaju se u obzir prilikom utvrđivanja oporezivog prihoda poreznog obveznika [trgovačkih društava koja su porezni obveznici i stalnih poslovnih jedinica stranih trgovačkih društava] kada dužnik nije u mogućnosti odbiti odgovarajuće iznose

primjenom odredaba stavka 1.”

8 Iz pripremnih akata Zakona o izmjenama SEL-a proizlazi da se, „zbog činjenice da se na danska trgovačka društva sada primjenjuju ograničena prava na odbitak, u zamjenu predlaže da se društvima s poreznim sjedištem u Danskoj ne oporezuju kamate naplaćene od dužnika koji ih zbog primjene novih pravila sami ne mogu odbiti, kao što to Danska ne nameće društvima sa sjedištem u drugim državama članicama za takve naplaćene kamate”.

Njemačko pravo

9 Njemačko zakonodavstvo koje se odnosi na potkapitalizaciju primjenjivo na porezna razdoblja 2005. i 2006. sadržano je u Körperschaftsteuergesetz (Zakon o porezu na dobit društava). Primjenom te odredbe društvo se smatra potkapitaliziranim ako iznos pozajmljenog kapitala za više od jedan i pol puta prelazi iznos vlastitog kapitala. U takvom slučaju ukida se pravo na odbitak kamatnih rashoda, osim ako društvo ne dokaže da je pod istovjetnim uvjetima moglo ugovoriti zajmove s trećim osobama.

Glavni postupak i prethodno pitanje

10 Damixa je dansko poduzeće specijalizirano za proizvodnju i prodaju vodovodnih slavina. Tijekom poslovnih godina 2005. i 2006., kada je bila društvo koje društva Masco Denmark, Damixa je bila prisutna na njemačkom tržištu posredstvom svojeg njemačkog društva koje u 100-postotnom vlasništvu Damixa Armaturena.

11 Nakon nekoliko poslovnih godina s velikim gubicima, društvo Damixa 2005. i 2006. našlo se u financijskim teškoćama. Na dan 31. prosinca 2005. njegov ukupan gubitak dosegao je 28 milijuna eura, stvarajući time negativan kapital u visini od 22,8 milijuna eura. Budući da je 31. prosinca 2006. ukupan gubitak tog društva koje dosegao 30,9 milijuna eura, ono je zabilježilo negativan kapital u visini od 25,8 milijuna eura.

12 Gubici Damixa Armaturena u bitnome su financirani zajmovima koje je davalo društvo Damixa. Dug društva Damixa Armaturen u korist društva Damixa na kraju poreznih razdoblja 2005. i 2006. godine iznosio je 24,8 milijuna eura odnosno 27,7 milijuna eura.

13 Društvo Damixa dalo mu je zajmove po temeljnoj kamatnoj stopi uvećanoj za 0,5 bodova. Kamate su stoga za svako od odnosnih poreznih razdoblja iznosile 3 935 980 DKK (otprilike 529 203 eura) odnosno 5 648 765 DKK (otprilike 759 492 eura).

14 Društvo Damixa Armaturen nije odbilo trošak kamata od svojih oporezivih prihoda u Njemačkoj zbog toga što oni čine isplaćenu dobit koja se ne može odbiti primjenom njemačkog propisa koji ograničava pravo na odbitak u slučaju potkapitalizacije.

15 Društvo Damixa u svojoj poreznoj prijavi nije prijavilo te primitke, odnosno prihode od kamata, među svojim oporezivim prihodima jer je smatralo da su danska pravila o oporezivanju naplaćenih kamata protivna pravu Unije.

16 Odlukom od 1. travnja 2008. danska porezna uprava smatrala je da kamate naplaćene na zajmove koje je društvo Damixa dalo društvu Damixa Armaturen 2005. i 2006. moraju biti uključene u oporezive prihode društva Damixa.

17 Ta je odluka bila predmet žalbe pred Landsskatterettenom (Nacionalna porezna komisija, Danska), koja je odbijena odlukom od 16. prosinca 2011.

18 Dana 15. ožujka 2012. društva Masco Denmark i Damixa podnijela su tužbu protiv te odluke

pred Rettenom i Odense (Sud u Odenseu, Danska), a potom protiv odluke tog suda o odbijanju i žalbu pred Vestre Landsretom (Žalbeni sud Zapadne regije, Danska).

19 Društva Masco Denmark i Damixa pred sudom koji je uputio zahtjev istaknula su da su predmetni danski propisi protivni članku 49. UFEU-a u vezi s člankom 54. UFEU-a, s obzirom na to da nisu sukladni slobodi poslovnog nastana i da to nepostojanje usklađenosti nije bilo opravdano. U tom su pogledu izložila da se izuzeće predviđeno člankom 11. stavkom 6. SEL-a primjenjuje samo ako je društvo koje je zajmoprimac rezident u Danskoj.

20 Taj je stav osporavalo Ministarstvo financija, koje osobito tvrdi da je odnosni propis u glavnom postupku sukladan s odredbama prava Unije. Prema tom ministarstvu, primjena njemačkih poreznih pravila dovela je do toga da društvo Damixa Armaturen od svojeg oporezivog prihoda nije moglo odbiti kamate koje je platilo. Ono je također mišljenja da taj porezno nepovoljan položaj u glavnom predmetu proizlazi iz istodobne primjene ovlasti za oporezivanje Kraljevine Danske i Savezne Republike Njemačke.

21 U tim je okolnostima Vestre Landsret (Žalbeni sud Zapadne regije, Danska) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Sprema li članak 43. UEZ-a u vezi s člankom 48. UEZ-a (sada članak 49. UFEU-a u vezi s člankom 54. UFEU-a) to da država članica ne oslobodi rezidentno društvo od poreza na prihod od kamata ako povezano društvo iz iste grupe, rezident u drugoj državi članici, nema pravo na porezni odbitak odgovarajućih rashoda za kamate zbog pravila (poput onih u ovom predmetu) u odnosnoj državi članici o ograničenju odbitka plaćenih kamata u slučaju potkapitalizacije, kada prva država članica oslobađa rezidentno društvo od poreza na prihod od kamata od povezanog rezidentnog društva iz iste grupe društava, a koje nema pravo na porezni odbitak odgovarajućih rashoda za kamate zbog pravila (poput onih u ovom predmetu) u odnosnoj državi članici glede ograničenja odbitka kamata u slučajevima potkapitalizacije?”

O prethodnom pitanju

22 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 49. UFEU-a u vezi s člankom 54. UFEU-a tumačiti na način da mu je protivno zakonodavstvo države članice poput onoga u glavnom postupku, koje društvu rezidentu daje oslobođenje od poreza za kamate koje je platilo društvo koje ako ono nije moglo odbiti odgovarajućih rashod zbog pravila koja ograničavaju pravo na odbitak kamata u slučaju potkapitalizacije, a isključuje takvo oslobođenje kada je društvo koje je rezident u drugoj državi članici.

23 Valja podsjetiti da sloboda poslovnog nastana, koju članak 49. UFEU-a priznaje građanima Unije, sukladno članku 54. UFEU-a podrazumijeva, za trgovačka društva osnovana sukladno zakonodavstvu neke države članice koje se registrirano sjedište, središnja uprava ili glavno mjesto poslovanja nalazi unutar Unije, pravo obavljanja vlastite djelatnosti u drugim državama članicama posredstvom društva koje su, podružnice ili zastupništva (presuda od 21. veljače 2013., A, C-123/11, EU:C:2013:84, t. 30. i navedena sudska praksa).

24 Premda odredbe Ugovora o FEU-u koje se odnose na slobodu poslovnog nastana imaju za cilj osigurati povlasticu nacionalnog tretmana u državi članici primateljici, one se također protive tomu da država članica podrijetla postavlja prepreke društvu koje je osnovano u skladu s njezinim zakonima u pogledu uspostavljanja poslovnog nastana u drugoj državi članici, posebice putem društva koje su (vidjeti u tom smislu presudu od 17. prosinca 2015., Timac Agro Deutschland, C-388/14, EU:C:2015:829, t. 21. i navedenu sudska praksu).

25 Sloboda poslovnog nastana ugrožena je ako na temelju poreznog uređenja države članice

rezidentno društvo koje ima društvo k?er u drugoj državi ?lanici ima druk?iji porezni tretman, nepovoljniji u odnosu na rezidentno društvo koje ima društvo k?er u prvoj državi ?lanici (presuda od 17. prosinca 2015., Timac Agro Deutschland, C-388/14, EU:C:2015:829, t. 22. i navedena sudska praksa).

26 U ovom slu?aju treba zaklju?iti da porezno oslobo?enje poput onoga u glavnom postupku – koje nacionalno zakonodavstvo dodjeljuje rezidentnom društvu za kamate koje mu je platilo društvo k?i, ako ono nije moglo odbiti odgovaraju?e rashode zbog nacionalnih pravila koja ograni?avaju pravo na odbitak pla?enih kamata u slu?aju potkapitalizacije – ?ini poreznu pogodnost.

27 Isklju?enje takve pogodnosti za rezidentno društvo majku na temelju kamata koje je potonjem platilo društvo k?i, rezident u drugoj državi ?lanici, ako se te kamate ne mogu odbiti od oporezive dobiti tog društva k?eri na temelju zakonodavstva te države ?lanice koje se odnosi na potkapitalizaciju po naravi može u?initi manje privla?nim uživanje slobode poslovnog nastana društva majke, odvrata?aju?i ga od osnivanja društava k?eri u drugim državama ?lanicama.

28 Takva razlika u postupanju, koja u glavnom predmetu proizlazi samo iz danskih propisa, dopuštena je samo ako se odnosi na situacije koje nisu objektivno usporedive ili ako je opravdana nekim važnim razlogom u op?em interesu (presuda od 6. listopada 2015., Finanzamt Linz, C-66/14, EU:C:2015:661, t. 30. i navedena sudska praksa).

29 Kao prvo, potrebno je utvrditi jesu li predmetne situacije objektivno usporedive. S obzirom na to, treba podsjetiti da usporedivost situacije s prekograni?nim elementom i unutarnje situacije treba ispitivati vode?i ra?una o cilju predmetnih nacionalnih odredaba (presuda od 6. listopada 2015., Finanzamt Linz, C-66/14, EU:C:2015:661, t. 31. i navedena sudska praksa).

30 Iz pripremnih akata Zakona o izmjenama SEL-a, iznesenih u to?ki 8. ove presude, proizlazi da je predmetno izuze?e od pla?anja poreza u glavnom postupku uvedeno kako bi se izbjeglo da društva majke koja su rezidenti u Danskoj budu oporezovana za kamate napla?ene od svojih društava k?eri za zajmove koje su im dale, kada njihova društva k?eri ne mogu odbiti, u cijelosti ili djelomi?no, rashode odgovaraju?e tim kamatama zbog pravila koja ograni?avaju pravo na odbitak pla?enih kamata u slu?aju potkapitalizacije.

31 Posljedi?no, treba zaklju?iti da su s obzirom na navedeni cilj objektivno usporedive situacije, s jedne strane, društva majke rezidenta koje je dalo zajam društvu k?eri rezidentu koje podliježe pravilima o potkapitalizaciji i, s druge strane, društva majke rezidenta koje je dalo zajam društvu k?eri nerezidentu koje podliježe takvim pravilima u državi ?lanici svojeg poreznog sjedišta. Naime, u tim dvjema situacijama prihodi od kamata koje su naplatila društva majke mogu biti predmet gospodarskog dvostrukog oporezivanja ili lan?anog oporezivanja, što predmetni propis u glavnom postupku teži izbje?i.

32 Kao drugo, potrebno je ispitati je li takva razlika u postupanju opravdana važnim razlogom u op?em interesu.

33 Da bi mogla biti opravdana, takva razlika mora biti prikladna za jam?enje ostvarenja navedenog cilja i ne smije prekora?iti ono što je nužno da bi ga se postiglo (presuda od 25. velja?e 2010., X Holding, C-337/08, EU:C:2010:89, t. 26. i navedena sudska praksa).

34 Kraljevina Danska tvrdi da je predmetna razlika u postupanju u glavnom postupku opravdana kako potrebom osiguravanja uravnotežene raspodjele ovlasti oporezivanja me?u državama ?lanicama tako i spre?avanjem izbjegavanja pla?anja poreza.

35 Što se tiče potrebe o?uvanja uravnotežene raspodjele porezne ovlasti me?u državama ?lanicama, ona može opravdavati razliku u postupanju ako predmetni sustav ima za cilj sprije?iti ponašanje koje bi ugrozilo pravo države ?lanice na izvršavanje porezne ovlasti s obzirom na djelatnost ostvarenu na njezinu podru?ju (presuda od 21. velja?e 2013., A, C-123/11, EU:C:2013:84, t. 41. i navedena sudska praksa).

36 Stoga o?uvanje raspodjele ovlasti oporezivanja me?u državama ?lanicama može u?initi nužnim to da se na gospodarske djelatnosti društava sa sjedištem u nekoj od tih država i u pogledu dobiti i u pogledu gubitaka primjenjuju samo porezna pravila te države ?lanice (presuda od 21. velja?e 2013., A, C-123/11, EU:C:2013:84, t. 42. i navedena sudska praksa).

37 Naime, davanje društvima mogu?nosti izbora uzimanja u obzir njihovih gubitaka u državi ?lanici u kojoj imaju sjedište ili u drugoj državi ?lanici osjetno bi ugrozilo uravnoteženu raspodjelu ovlasti za oporezivanje izme?u država ?lanica, s obzirom na to da bi se porezne osnovice u tim dvjema državama izmijenile do visine prenesenih gubitaka (presuda od 21. velja?e 2013., A, C-123/11, EU:C:2013:84, t. 43.).

38 U ovom slu?aju treba zaklju?iti da je propis države ?lanice poput onoga u glavnom postupku, koji ograni?ava odnosno izuze?e u glavnom postupku samo na kamate koje je platilo društvo k?i rezident, prikladan za o?uvanje uravnotežene raspodjele oporezivanja me?u doti?nim državama ?lanicama. Naime, dodjeljuju?i društvu rezidentu koje je dalo zajam društvu k?eri rezidentu u drugoj državi ?lanici izuze?e od pla?anja poreza na temelju ukupnih kamata koje je to društvo k?i platilo i koje ono nije moglo odbiti zbog pravila te druge države ?lanica o potkapitalizaciji, država ?lanica sjedišta društva majke odrekla bi se, prema izboru društava koja su u odnosu me?uovisnosti, svojeg prava oporezivanja kamata koje je to društvo naplatilo ovisno o pravilima o potkapitalizaciji koja je donijela država ?lanica sjedišta društava k?eri, što nacionalni propis u glavnom postupku teži izbje?i.

39 Me?utim, zakonodavstvo poput onoga u glavnom postupku prekora?uje ono što je nužno za postizanje tog cilja.

40 Dakako, slobodu poslovnog nastana nije mogu?e razumjeti na na?in da je država ?lanica dužna prilagoditi svoja porezna pravila ovisno o poreznim pravilima druge države ?lanice kako bi u svim situacijama zajam?ila oporezivanje koje uklanja sve razli?itosti koje proizlaze iz nacionalnih poreznih propisa, s obzirom na to da odluke koje donosi odre?eno društvo kad je rije? o uspostavi trgova?kih struktura u inozemstvu mogu, ovisno o slu?aju, biti više ili manje povoljne ili nepovoljne za takvo društvo (presuda od 23. listopada 2008., *Krankenheim Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt*, C-157/07, EU:C:2008:588, t. 50. i navedena sudska praksa).

41 Stoga, u kontekstu poput onoga u glavnom predmetu, ?lanak 49. UFEU-a u vezi s ?lankom 54. UFEU-a ne može imati za u?inak nametanje državi ?lanici sjedišta društva majke koje je dalo zajam društvu k?eri koje je rezident u drugoj državi ?lanici prekora?enje izuze?a iznosa kamatnih rashoda u korist tog društva majke koji to društvo k?i ne može odbiti ako se primjenjuju pravila te prve države ?lanice koja se odnose na potkapitalizaciju. Ti ?lanci stoga ne mogu imati za u?inak nametanje državi ?lanici sjedišta navedenog društva majke da provede izuze?e u korist potonjeg društva za viši iznos s podrijetlom u poreznom sustavu druge države ?lanice, što bi ograni?ilo poreznu autonomiju prve države ?lanice izvršavanjem ovlasti oporezivanja druge države ?lanice (vidjeti, prema analogiji, presudu od 30. lipnja 2011., *Meilicke i dr.*, C-262/09, EU:C:2011:438, t. 33. i navedenu sudska praksu).

42 Me?utim, treba istaknuti da, kada jedna država ?lanica poznaje sustav spre?avanja ili ublažavanja lan?anog ili ekonomskog dvostrukog oporezivanja dividendi koje su rezidentima

isplatila rezidentna društava, ona mora jednako tretirati dividende koje rezidentima isplaćuju nerezidentna društva (presuda od 30. lipnja 2011., Meilicke i dr., C-262/09, EU:C:2011:438, t. 29. i navedena sudska praksa).

43 Naime, u kontekstu poput onoga u glavnom predmetu, koji se tiče društva majke jedne države članice nije je društvo koje je rezident u drugoj državi članici koja primjenjuje stroža pravila o potkapitalizaciji, kad bi država članica sjedišta društva majke tom društvu dodijelila oslobođenje od poreza za kamate koje je društvo koje je platilo u granicama iznosa koje nije moglo odbiti primjenom pravila te potonje države članice o potkapitalizaciji, to ne bi dovelo u pitanje uravnoteženu raspodjelu ovlasti za oporezivanje i činilo bi mjeru koja je manje restriktivna za slobodu poslovnog nastana od one koju predviđa predmetni propis u glavnom postupku (vidjeti, prema analogiji, presude od 12. prosinca 2006., *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, EU:C:2006:774, t. 52. i od 30. lipnja 2011., Meilicke i dr., C-262/09, EU:C:2011:438, t. 32.).

44 Što se tiče cilja sprežavanja izbjegavanja plaćanja poreza, treba istaknuti da, kako bi argument koji se temelji na tom opravdanju mogao uspjeti, posebna svrha te mjere mora biti sprežavanje stvaranja potpuno umjetnih konstrukcija bez ikakve veze s ekonomskom stvarnošću, s ciljem izbjegavanja plaćanja poreza koji se uobičajeno mora platiti na dobit iz djelatnosti koje su obavljane na nacionalnom državnom području (vidjeti u tom smislu presudu od 17. prosinca 2015., *Timac Agro Deutschland*, C-388/14, EU:C:2015:829, t. 42. i navedenu sudsku praksu).

45 U tom pogledu, treba zaključiti da predmetno zakonodavstvo u glavnom postupku nema kao specifičan cilj oduzeti korist porezne prednosti potpuno umjetnim konstrukcijama kojima je cilj izbjegavanje danskog poreznog zakonodavstva, nego općenito isključiti iz kruga mogućih korisnika prednosti svako društvo rezidenta koje je, bez obzira na razlog, dalo zajam potkapitaliziranom društvu koje je rezident u drugoj državi članici (vidjeti analogijom presudu od 12. prosinca 2002., *Lankhorst-Hohorst*, C-324/00, EU:C:2002:749, t. 37. i navedenu sudsku praksu).

46 Nadalje, čini se da iz spisa kojim Sud raspolaže proizlazi da je cilj zajmova koje je dalo društvo *Damixa* bio financirati bitan dio gubitaka društva *Damixa Armaturen*, koje se u odnosnom razdoblju našlo u velikim financijskim teškoćama, i zato *a priori* nema karakter potpuno umjetne konstrukcije stvorene samo u porezne svrhe.

47 U tim okolnostima, na postavljeno pitanje valja odgovoriti da članak 49. UFEU-a u vezi s člankom 54. UFEU-a treba tumačiti na način da mu je protivno zakonodavstvo države članice poput onoga u glavnom postupku, koje društvu rezidentu daje oslobođenje od poreza za kamate koje je platilo društvo koje ako ono nije moglo odbiti odgovarajući rashod zbog pravila koja ograničavaju pravo na odbitak kamata u slučaju potkapitalizacije, a isključuje oslobođenje koje bi proizlazilo na temelju njezina vlastitog zakonodavstva u vezi s potkapitalizacijom kada je društvo koje je rezident u drugoj državi članici.

Troškovi

48 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (četvrto vijeće) odlučuje:

Članak 49. UFEU-a u vezi s člankom 54. UFEU-a treba tumačiti na način da mu je protivno zakonodavstvo države članice poput onoga u glavnom postupku, koje društvu rezidentu daje oslobođenje od poreza za kamate koje je platilo društvo koje ako ono nije moglo odbiti odgovarajući rashod zbog pravila koja ograničavaju pravo na odbitak kamata u slučaju potkapitalizacije, a isključuje oslobođenje koje bi proizlazilo na temelju njezina vlastitog

**zakonodavstva u vezi s potkapitalizacijom kada je društvo k?i rezident u drugoj državi
?lanici.**